

**Metodický pokyn Ministerstva životního prostředí odboru ochrany ovzduší
k tvorbě plánu kontrol nevyjmenovaných stacionárních zdrojů podle zákona
č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší**

Obsah

1. Úvod	2
2. Obsah a struktura plánu kontrol	3
2.1. Analýza situace v území	3
2.2. Cíle a časový rámec plánu	4
2.3. Kapacity a organizace	6
2.4. Postupy plánování a provádění kontrol	6
2.6. Dokumentace, evidence a ochrana údajů	7
3. Monitoring, vyhodnocení a nápravná opatření	8
4. GDPR	9

1. Úvod

Ministerstvo životního prostředí (dále jen „**MŽP**“) vydává tento metodický pokyn pro obecní úřady obcí s rozšířenou působností (dále jen „**OÚ ORP**“). Jeho účelem je sjednotit a závazně stanovit postup při tvorbě plánů kontrol prováděných podle zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon o ochraně ovzduší**“), a to ve všech oblastech kontrolní působnosti OÚ ORP podle tohoto zákona, v souladu se zákonem č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**kontrolní řád**“).

Tento metodický pokyn se nezabývá samotným výkonem kontrolní činnosti¹, ukládáním sankcí² ani přijímáním nápravných opatření³, neboť tyto oblasti jsou podrobně upraveny zákonem o ochraně ovzduší, kontrolním řádem a zejména v již vydaných metodických pokynech a sděleních MŽP, které se těmito otázkami zabývají. Tento pokyn stanoví výhradně závazný rámec pro tvorbu plánů kontrol, které se vztahují na všechny druhy kontrol vykonávaných OÚ ORP podle zákona o ochraně ovzduší, a to tak, aby byly jednotné, systematické, efektivní a transparentní na celém území České republiky a aby sloužily jako účinný nástroj pro plánování, řízení a dohled nad kontrolní činností OÚ ORP.

OÚ ORP jsou povinny provádět kontroly podle zákona o ochraně ovzduší, a to na základě § 27 odst. 5 zákona o ochraně ovzduší, který ukládá povinnost OÚ ORP dozírat na dodržování povinností stanovených tímto zákonem, zejména pak povinností uvedených v § 17 o ochraně ovzduší.

Kontrolní činnost OÚ ORP se v rámci své působnosti zaměřuje zejména na ověřování:

- dodržování povinností provozovatelů stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší neuvedených v příloze č. 2 zákona o ochraně ovzduší (tzv. nevyjmenovaných zdrojů), a to především:
  - plnění povinností provozovatelů nevyjmenovaných spalovacích stacionárních zdrojů na pevná paliva jako je ověřování provádění kontrol technického stavu a provozu spalovacích zdrojů odborně způsobilými osobami (OZO),
  - dodržování zákazů a omezení spalování materiálů, které nejsou palivy, včetně spalování v otevřených ohništích (v souladu s aktuálním zněním zákona umožňujícím pouze spalování suchého nekontaminovaného rostlinného materiálu),
- dodržování povinností osob odborně způsobilých (OZO) ke kontrolám technického stavu a provozu zdrojů,
- dodržování povinností a opatření k omezování prašnosti ze stavebních činností, plnění uložených opatření k nápravě, aj.

Tento metodický pokyn tedy pokrývá tvorbu plánů všech kontrol, které OÚ ORP provádějí podle zákona o ochraně ovzduší, bez ohledu na typ kontrolované činnosti nebo zdroje znečišťování.

---

¹ Článek 4.5 Sdělení ministerstva životního prostředí, odboru ochrany ovzduší k provozování a ke kontrole spalovacích stacionárních zdrojů o jmenovitěm tepelném příkonu 300 kW a nižším.

² Článek 4.9 Sdělení ministerstva životního prostředí, odboru ochrany ovzduší k provozování a ke kontrole spalovacích stacionárních zdrojů o jmenovitěm tepelném příkonu 300 kW a nižším.

³ Článek 4.8 Sdělení ministerstva životního prostředí, odboru ochrany ovzduší k provozování a ke kontrole spalovacích stacionárních zdrojů o jmenovitěm tepelném příkonu 300 kW a nižším.

2. Obsah a struktura plánu kontrol

OÚ ORP nesmí omezovat svou kontrolní činnost pouze na vyřizování podnětů. Tyto podněty se vyřizují přednostně formou neplánovaných kontrol, avšak stěžejní povinností OÚ ORP je vykonávat dozor systematicky na základě předem připraveného plánu kontrol.

Plán kontrol je základním nástrojem, prostřednictvím něhož OÚ ORP organizuje a řídí svou kontrolní činnost, včetně úkonů předcházejících kontrole ve smyslu § 3 kontrolního řádu. Aby byl plán funkční a plnil svůj účel, musí mít jasně definovanou strukturu a obsah, které umožní stanovit priority, rozvrhnout dostupné kapacity, nastavit časový harmonogram a zajistit přehledné vyhodnocování výsledků. Plán má být praktickým pracovním dokumentem, který úřadům slouží při přípravě i samotné realizaci kontrolní činnosti.

Pro účely plánu kontrol se doporučuje, aby OÚ ORP plánovaly svou činnost nejen na úrovni celého správního obvodu, ale i podrobněji – zejména na úrovni katastrálních území a jejich logických částí. Podrobnosti k analýze území a tvorbě databáze zdrojů jsou uvedeny v kapitole 2.1.

Hlavní prioritou kontrolní činnosti jsou nevyjmenované stacionární zdroje na pevná paliva. Je třeba, aby kontroly vycházely z dostupných údajů a začínaly úkony předcházejícími kontrole podle § 3 kontrolního řádu. Detailní popis postupů plánování a provádění kontrol je uveden v kapitole 2.4.

Doporučuje se rovněž úzká spolupráce s osobami, kteří mají znalost místních poměrů (např. zaměstnanci obcí, místní občané). Jejich zapojení může významně přispět k efektivitě kontrolní činnosti.

2.1. Analýza situace v území

Každý plán kontrol by měl začínat stručnou analýzou území, které je v působnosti OÚ ORP a aktuálního výchozího stavu, který souvisí s předmětem kontrol. Tato analýza má vycházet z dostupných údajů o typech a počtu nevyjmenovaných stacionárních zdrojů, jejich rozmístění a charakteristikách apod. OÚ ORP využije zejména:

- údaje z informačních systémů vedených podle příslušných právních předpisů, případně z digitálních technických map,
- výsledky předchozích kontrol,
- podněty a stížnosti od veřejnosti a obcí,
- další informace od osob se znalostí místního prostředí.

Součástí analýzy je vyhodnocení, zda se v některých částech území opakovaně objevují podněty, či zda je v dané lokalitě dlouhodobě zvýšená úroveň znečištění nebo tuto zvýšenou úroveň znečištění lze předpokládat či zda z pohledu nových imisních limitů hrozí jejich překračování.

OÚ ORP provede členění svého správního obvodu na jednotlivá katastrální území a v případě jejich přílišné velikosti dále na logické části (např. sídliště, osady nebo jiné sídelní celky, přičemž je vhodné zohlednit např. typ zástavby či úroveň plynofikace daného území). Tím se zajistí systematický postup a rovnoměrné pokrytí celého území.

V současnosti neexistuje ucelená databáze provozovaných nevyjmenovaných zdrojů. Jedním z dílčích cílů plánu kontrol by proto měla být postupná evidence těchto zdrojů v rámci daného území, a to na základě dostupných údajů (z dosavadní správní činnosti, ISPOP, plošné kontrolní činnosti aj.).

Otázka určení lokality, kde je dlouhodobě zvýšená úroveň znečištění ovzduší nebo lze tuto zvýšenou úroveň předpokládat, lze odvodit z map znečištění ovzduší (především PM_{2,5}, PM₁₀ a benzo[a]pyrenu, a to optimálně na základě dlouhodobých průměrů). Jelikož jsou však tyto mapy pro tento účel poměrně nepřesné a vypracovávají se s nízkým rozlišením, je nutné zohlednit i pravděpodobné oblasti, kde lze toho zvýšené znečištění očekávat. To lze např. na základě orografie či hustoty zalidnění (např. sevřená údolí, závětrné strany obcí či oblasti se zástavbou rodinných domů v sousedství sídlišť s vysokou koncentrací obyvatel apod.). Takovýto postup je však nutně do značné míry subjektivní. Je rovněž vhodné zaměřit se prioritně na cílové obce vyjmenované v programu zlepšování kvality ovzduší⁴.

2.2. Cíle a časový rámec plánu

Plán kontrol musí obsahovat jasně definované cíle, které vyjadřují žádoucí stav v oblasti plnění povinností podle zákona o ochraně ovzduší. Hlavním cílem plánu kontrol není samotná kontrolní činnost, ale dosažení stavu, kdy všechny subjekty v územní působnosti OÚ ORP trvale a řádně plní své povinnosti stanovené zákonem o ochraně ovzduší a přispívají tak očekávanou měrou ke zlepšení kvality ovzduší. Plán kontrol je tedy nástrojem k řízenému dosahování souladu s právními požadavky, předcházení porušování povinností ze strany provozovatelů zdrojů.

Hlavní cíl plánu kontrol:

- zajistit, aby provozovatelé všech stacionárních zdrojů (fyzické i právnické osoby) dlouhodobě dodržovali povinnosti stanovené zákonem o ochraně ovzduší a prováděcími předpisy, a tím přispívali k ochraně zdraví obyvatel a zlepšení kvality ovzduší v daném území.

Díličními cíli plánu jsou zejména:

- dosáhnout stavu, kdy jsou, pokud možno, všechny provozované stacionární zdroje na území ORP zmapovány a evidovány,
- postupně ověřit plnění povinností u všech známých zdrojů a odstranit zjištěné nedostatky,
- zajistit, aby provozovatelé používali pouze paliva a zařízení odpovídající právním předpisům a technickým požadavkům,
- omezit výskyt nežádoucích praktik (např. spalování odpadů, používání nevhodných paliv) prostřednictvím kombinace kontrolní a osvětové činnosti,
- posílit prevenci a včasnou nápravu porušování povinností prostřednictvím systematického dozoru,
- zajistit, aby byly kontrolní kapacity využívány efektivně a s ohledem na skutečná rizika pro kvalitu ovzduší.

Cíle plánu se tak zaměřují nejen na kontrolní proces, ale především na výsledek – dosažení trvalého souladu s právními povinnostmi a zlepšení kvality ovzduší.

Postupné naplňování cílů:

Dosažení hlavního cíle je postupný proces. V počáteční fázi je prioritou vytvoření pracovní databáze (evidence) zdrojů a získání přehledu o jejich provozních parametrech a způsobu vytápění. Na tuto fázi průběžně navazuje postupné systematické ověřování plnění povinností a vyhodnocování zjištění, které umožní plánovat další opatření (např. nápravná, informační nebo sankční).

---

⁴ <https://mzp.gov.cz/cz/agenda/ochrana-ovzdusi/kvalita-ovzdusi/strategicke-dokumenty#pzko>

Krátkodobé cíle (počáteční fáze):

- Intenzivně mapovat stacionární zdroje na daném území a vytvořit jejich evidenci,
- zajistit doplnění chybějících údajů v ISPOP,
- navázat kontakt s obcemi a dalšími partnery, kteří mohou poskytovat podklady k identifikaci zdrojů,
- nastavit systém průběžné aktualizace vlastní evidence stacionárních zdrojů, který umožní její dlouhodobé využívání pro plánování a vyhodnocování kontrolní činnosti.

Tato fáze představuje prioritní krok v rámci dlouhodobého cíle plánu kontrol. Zmapování stacionárních zdrojů a vytvoření vlastní pracovní databáze nebo evidence, která bude porovnáována s údaji v databázi ISPOP, je nezbytným předpokladem pro systematické plánování, provádění a vyhodnocování kontrolní činnosti v následujících letech. Proto by měly být činnosti této fáze prováděny s maximální důsledností.

Střednědobé a dlouhodobé cíle (následná fáze):

- provádět plošnou a systematickou kontrolu všech zdrojů podle stanovených priorit,
- zajišťovat průběžné ověřování plnění povinností provozovatelů a plnění uložených nápravných opatření,
- vyhodnocovat vývoj trendů, opakujících se porušení a efektivitu kontrolní činnosti,
- dosahovat postupného snížení výskytu porušování povinností a zlepšení imisní situace na daném území.

Časový rámec plánu:

Časový rámec plánu se stanoví ve dvou úrovních:

- Dílčí (roční) rámec – určuje konkrétní cíle, priority a harmonogram kontrol v nadcházejícím roce. Je třeba zajistit, aby byla postupně pokryta všechna území obcí ve správním obvodu OÚ ORP. Roční plán má zároveň umožnit průběžné vyhodnocování dosažených výsledků a jejich promítnutí do plánování následujícího období.
- Strategický (dlouhodobý) rámec – víceletý horizont (např. pětiletý cyklus), během něhož je nutné zajistit, aby byly zkontrolovány všechny skupiny stacionárních zdrojů a aby byla zajištěna náprava zjištěných nedostatků. Strategický rámec by měl zároveň vyjadřovat cíl dosažení trvalého souladu s povinnostmi podle zákona o ochraně ovzduší a zlepšení kvality ovzduší v území.

Je třeba postupovat systematicky od ověřování dokladů a údajů v dostupných databázích (např. ISPOP) až po cílené kontroly v terénu. Tento postup umožní efektivně využívat kapacity úřadu a zároveň budovat evidenci zdrojů použitelnou jako podklad pro plánování následných kontrol a vymáhání povinností.

Roční plán by měl zohlednit sezónnost činností – např. u spalovacích zdrojů zejména topné období (říjen–duben), zatímco v letních měsících je vhodné zaměřit se na přípravné a administrativní činnosti, vyhodnocování výsledků kontrol a aktualizaci databáze zdrojů. Opačně je tomu pak zpravidla u stavebních činností.

2.3. Kapacity a organizace

Plán kontrol dále obsahuje vymezení personálních a materiálních kapacit potřebných k jeho realizaci. OÚ ORP je povinen určit konkrétní osoby, které budou pověřeny prováděním kontrol. Tyto osoby musejí pro úkony, kde je to vyžadováno, splňovat požadavky stanovené právními předpisy a mít též vyhrazený časový prostor pro výkon kontrolní činnosti.

V plánu kontrol by mělo být uvedeno zejména:

- kolik pracovníků se bude kontrolní činností zabývat (včetně pomocných pracovníků, zajišťujících přípravné a administrativní úkony),
- jaký úvazek nebo část úvazku je pro tuto činnost vyčleněn,
- kolik kontrol lze v daném období v jednotlivých kategoriích zdrojů reálně provést, a to jak ve smyslu předcházejících úkonů dle § 3 kontrolního řádu, tak i v podobě vlastních kontrol; OÚ ORP v plánu kontrol stanoví s přihlédnutím k aktuálním možnostem minimální počet kontrol, který představuje závazný rámec, přičemž cílem by mělo být dosáhnout co nejvyššího reálného pokrytí,
- rámcově též jaké prostředky budou pro výkon kontrol k dispozici (vozidlo, pohonné hmoty, měřicí technika aj.).

Při stanovení kapacit je nezbytné vycházet z reálných možností úřadu. Není účelné plánovat více kontrol, než kolik lze s ohledem na dostupné personální a materiální zdroje skutečně provést. Plán by proto měl uvádět nejen předpokládané minimum počtu kontrol, ale i realistické optimum, aby bylo možné později objektivně posoudit, zda byly kapacity nastaveny správně.

Pro efektivní plánování se doporučuje přiřadit jednotlivým úkonům kontroly (vytipování domácností využívajících pevná paliva pro vytápění, práce s doklady o provedení KTSP, ověřování údajů v ISPOP či CRŽP, komunikace s OZO při řešení nejasností, ověřování nápravy zjištěných nedostatků aj.) orientační časovou náročnost a pravděpodobnost jejich výskytu. Tento postup umožní lépe odhadnout, kolik času a pracovníků je třeba nejen na samotné provedení kontroly, ale i na navazující činnosti, jako je vyřizování námitek, vedení řízení o přestupku nebo ukládání nápravných opatření.

Doporučuje se rovněž zajistit pravidelné školení pověřených pracovníků, a to jak v oblasti právních předpisů, tak v oblasti technických aspektů provozování stacionárních zdrojů a aktuálního technického vývoje v dané oblasti.

2.4. Postupy plánování a provádění kontrol

Plán stanoví systematický postup kontrol. OÚ ORP nesmí omezit kontrolní činnost pouze na vyřizování podnětů občanů, neboť výkon kontrol je výkonem moci úřední. Kontroly mají probíhat pravidelně a plošně.

V případě spalovacích zdrojů na pevná paliva je nutné, aby kontroly začínaly úkony předcházejícími kontrole podle § 3 kontrolního řádu. Tyto úkony zahrnují zejména identifikaci způsobu vytápění jednotlivých nemovitostí a ověření, zda je k danému objektu dostupné ohlášené údaje z provedené kontroly technického stavu a provozu spalovacího zdroje (KTSP) v ISPOP. Pokud takové údaje nejsou k dispozici, vyzve OÚ ORP vlastníka objektu k identifikaci zdroje vytápění a k předložení odpovídajících dokladů (typ spalovacího zdroje, výrobce, výkon, napojení na otopnou soustavu, druh paliva).

Účelem těchto úkonů je opatřit podklady pro posouzení, zda kontrolu zahájit. O provedených úkonech se pořizuje záznam, přičemž skutečnosti takto získané mohou následně sloužit jako podklad pro kontrolní zjištění.

Doporučuje se zapojovat osoby znalé místních poměrů (např. zda se vyskytují neformální stížnosti na kouř, zda je nelegální činnost prováděna v neregistrovaných objektech aj.), které mohou významně usnadnit identifikaci zdrojů, zejména v časově nejnáročnější počáteční fázi. Je možné využít také pomoci odborného specialisty či zaměstnance jiného kontrolního orgánu jakožto přizvané osoby (podle § 6 kontrolního řádu).

Existuje-li opakované důvodné podezření na porušování povinností podle § 17 odst. 1 zákona o ochraně ovzduší, provede OÚ ORP ve smyslu § 17 odst. 2 téhož zákona po předchozím písemném upozornění faktickou kontrolu subjektu.

OÚ ORP před zahájením každé kontroly vyhodnotí všechny dostupné podklady, aby se předešlo neúčelným nebo nadbytečným úkonům.

Samotná kontrola se pak standardně skládá ze dvou částí:

- kontroly dokumentace předložené provozovatelem,
- v případě splnění zákonných podmínek též kontroly přímo na místě provozu zdroje, při níž je pověřená osoba oprávněna vstoupit do staveb, na pozemky a do obydlí podle § 17 odst. 2 zákona o ochraně ovzduší.

2.5. Harmonogram a rozsah kontrolní činnosti:

Plán kontrol by měl být sestaven tak, aby zajistil rovnoměrné a průběžné pokrytí celého správního obvodu OÚ ORP, a aby v žádné části území nevznikl dojem, že do doby, než přijde „na řadu“, se zde nebude kontrolní činnost vykonávat. Je třeba zohlednit, že podle zákonů č. 123/1998 Sb. a č. 106/1999 Sb. může být plán kontrol předmětem žádosti o poskytnutí informací. Pokud by byl zveřejněn v plném rozsahu a s přesným harmonogramem, mohlo by dojít ke zveřejnění, kdy a kde budou kontroly probíhat, a tím ke snížení jejich účinnosti. Z těchto důvodů se doporučuje, aby podrobný harmonogram (s uvedením konkrétních lokalit a termínů) byl veden jako interní pracovní dokument určený pouze pro potřeby úřadu. Pro veřejnost může být plán zveřejňován v obecné podobě – například ve formě informací o plánovaném rozsahu, počtu nebo tematickém zaměření kontrol, bez konkrétních údajů o čase a místě. Je vhodné stanovit v plánu kontrol minimální rozsah činností, které se uskuteční ve všech obcích nebo jejich částech (například, že v každé územní jednotce bude ročně zkontrolován alespoň určitý počet zdrojů, nebo že po obdržení podnětu na porušení zákona bude příslušná územní jednotka kontrolována přednostně apod.). Tento přístup zároveň umožňuje pružně reagovat na aktuální podněty a rizika, a zabránit tak situaci, kdy by se kontrolní činnost omezovala jen na předem vymezené lokality nebo na období jejich zařazení do harmonogramu.

Doporučuje se také stanovit interní pravidla pro evidenci a zpracování podnětů – kdo je přijímá, jak se posuzuje jejich závažnost, jak se vyhodnocují opakované či anonymní podněty a jakým způsobem se zařazují do plánu kontrol. Tato pravidla musejí zajistit transparentnost a sledovatelnost, ale zároveň umožnit pružné a rychlé reakce na nové podněty.

2.6. Dokumentace, evidence a ochrana údajů

Plán dále stanoví pravidla pro vedení dokumentace a pro nakládání s osobními údaji. Každá kontrola musí být zakončena protokolem o kontrole podle § 12 kontrolního řádu. Pověřená osoba může pořizovat obrazovou dokumentaci nebo odebírat vzorky atd.

OÚ ORP je povinen vést elektronickou evidenci kontrol, která umožní snadno dohledat historii, výsledky a návazná řízení. Evidence obsahuje:

- seznam všech známých stacionárních zdrojů v území,
- záznam o provedených kontrolách a jejich výsledcích,
- přehled uložených opatření či dalších kroků,
- přehled využitých prostředků (např. technických pomůcek apod.).

Je nutné počítat s tím, že evidence bude zpočátku neúplná, protože vychází pouze z dostupných podkladů a postupně prováděných kontrol. Právě vedení této evidence a naplnění databáze ISPOP jsou klíčovými nástroji pro budování ucelené databáze stacionárních zdrojů.

3. Monitoring, vyhodnocení a nápravná opatření

Plán kontrol obsahuje také mechanismus pravidelného monitoringu, který umožní průběžně sledovat, jak se daří plnit stanovené cíle a zda je kontrolní činnost účelná a efektivní. Monitoring představuje zpětnou vazbu, bez které by nebylo možné plán dále zlepšovat a přizpůsobovat reálným podmínkám.

Je třeba, aby evidence kontrol umožňovala porovnání plánovaného harmonogramu se skutečně provedenými kontrolami. Záznamy by měly obsahovat datum a místo kontroly, identifikaci kontrolovaného zdroje a provozovatele, stručné shrnutí zjištění a případně i odkaz na příslušný protokol.

Monitoring se zaměřuje nejen na kvantitativní stránku, tedy kolik kontrol bylo provedeno, ale i na jejich kvalitu a dopad. Hodnotí se proto zejména:

- četnost a závažnost zjištěných porušení,
- opakování nedostatků u týchž subjektů,
- využití personálních a finančních kapacit,
- časová náročnost jednotlivých kontrol a navazujících řízení,
- vliv podnětů veřejnosti na celkový rozsah kontrolní činnosti.

Pokud se ukáže, že dosavadní přístup nevede k naplňování cílů, měl by být plán odpovídajícím způsobem upraven. Přesné termíny průběžného vyhodnocování nejsou stanoveny, minimem je však provedení alespoň jednoho hodnocení během kalendářního roku.

Výsledkem monitoringu je roční hodnotící zpráva, kterou OÚ ORP zpracuje vždy po skončení kalendářního roku. Tato zpráva musí shrnout průběh a výsledky kontrolní činnosti a zároveň uvést, do jaké míry byly naplněny cíle stanovené v plánu. Součástí zprávy by mělo být i stručné doporučení pro další období, včetně identifikace oblastí, kde se objevují opakované problémy, a návrhů na jejich řešení. Zároveň je třeba vyhodnotit i postup naplňování dlouhodobého plánu.

Hodnotící zpráva slouží jako hlavní podklad pro revizi plánu kontrol na další období a měla by být projednána vedením úřadu a interně sdílena. Pro posílení transparentnosti může být zveřejněna i navenek, avšak pouze v obecné rovině, bez údajů, jejichž zveřejnění by mohlo oslabit účinnost kontrol.

Pokud monitoring prokáže, že plán kontrol nebyl naplněn, že některé jeho části jsou neúčelné nebo že kontrolní činnost nevede k očekávaným výsledkům, přijme OÚ ORP (či nadřízený orgán) nápravná opatření.

Nápravná opatření mohou mít různé podoby, například:

- úprava priorit a harmonogramu – pokud se ukáže, že některé skupiny zdrojů je třeba kontrolovat častěji či dříve, než se původně předpokládalo,
- posílení nebo přeskupení kapacit – například navýšením počtu pracovníků, kteří se kontrolní činností či přípravnými nebo souvisejícími činnostmi zabývají, nebo lepším rozdělením jejich agendy (krátkodobě či dlouhodobě),
- zaměření se na problémové lokality – v případech, kdy monitoring ukazuje na opakované nedostatky v konkrétních obcích nebo částech území,
- metodické úpravy plánování – například zpracování nových interních postupů, revize evidence nebo zavedení elektronických nástrojů pro evidenci a vyhodnocování.

4. GDPR

Veškeré získané údaje, výsledky monitoringu, záznamy a jakékoliv další informace, které byly OÚ ORP zpřístupněny při výkonu její kontrolní činnosti, musejí být uchovávány a zpracovávány v souladu s právními předpisy, zejména s Nařízením (EU) 2016/679 (GDPR).

V Praze dne 30. března 2026

Ing. Kurt Dědič

ředitel odboru ochrany ovzduší

podepsáno elektronicky